

Albert (Ab) Jüdel is geboren op 15 juni 1925 in Castricum. Hij was de oudste zoon van Albert Jüdel en Catherina Zeewoldt en hij groeide op in een joods-Nederlands gezin. Hij had een jongere broer Herman en een zusje Elisabeth. Zijn vader Ab senior was directeur/eigenaar van de Karperton Kaasfabriek in Alkmaar. Begin jaren 1930 verhuisde de familie naar de statige Haagse wijk Bohemen. Jüdel ging in Den Haag naar de Nutsschool en daarna in 1937 naar de Tiemstra HBS aan de Laan van Meerdervoort. Zijn vader was samen met zijn broer Paul Jüdel, de eigenaar van de Haagse reisorganisatie Pullman.

In januari 1938 werd Ab in *De Verkenner*, officieel orgaan van de Padvinders beweging in Nederland, welkom geheten als verkenner bij de Duinjagers in Den Haag.

's-Gravenhage: Ab. Judell, Rinus van Schilfgaarde, Rutger Jan Schimmelpenninck, Peter Talma (De Duinjagers), P. Sodderland, B. van Keulen (Gr. 20), J. K. F. van Asperen, J. A. Bröcker, W. B. Leeuwenburgh,

Tijdens de meidagen redde de 15-jarige Ab het leven van enkele Nederlandse militairen. Vanaf het balkon van zijn kamer kon hij zien hoe Duitsers de Nederlandse stelling in de duinen benaderden. Hij alarmeerde de Nederlanders en kreeg na de capitulatie van hen een revolver, die hij de rest van de oorlog bij zich droeg. Jüdel sloot zich al snel aan bij een groepje verzetsjongens uit de buurt. Ze sloten zich aan bij andere groepen en werden een officiële knokploeg. Hij gebruikte de schuilnamen Bill en Alexander William van Es.

Hun eerste actie was op de verjaardag van Prins Bernhard. De bevolking besloot om de straat op te gaan met een witte anjer op. In Den Haag kwam men bij Paleis Noordeinde, waar een felicitatieregister getekend mocht worden, hetgeen burgemeester De Monchy zijn baan kostte. De Duitsers waren geïrriteerd over die anjers en rukten ze bij de burgers af. Jüdells groepje besloot scheermesjes onder de anjers vast te maken waardoor veel Duitsers zich sneden.

Eind 1941 werd de sfeer grimmiger. Er waren razzia's en de knokploeg werd steeds professioneler. Ze pleegden overvallen om aan geld te komen, aan rantsoenbonnen of wapens. Ze verzorgden onderduikadressen. Aan de regering in Engeland werd om hulp gevraagd, en er moesten dus veilige droppingzones gezocht worden. Zo kregen ze sabotagemateriaal, geld en wapens. De Haagse verzetsgroep was actief in Den Haag en Rotterdam.

In september 1942 werd de Pullmann Club op last van de Duitsers opgeheven en werden alle eigendommen in beslag genomen.

Op 1 januari 1943 is Ab Jüdel gearresteerd in Den Haag. Over zijn arrestatie verteld hij het volgende:

Mijn arrestatie was een ongelukje. De Duitsers hielden een razzia en ik liep gewoon in hun fuik. Ik was net 18 en die avond met mijn knokploeg op stap geweest en kwam laat thuis. Mijn moeder was natuurlijk bezorgd, maar ik vertelde dat ik met vrienden was uitgeweest en ging naar bed. Een uur of twee later werd ik door Moffen en NSB'ers hardhandig gewekt. Ik moest me aankleden en zij doorzochten mijn kamer. Ik kan je vertellen, dat ik als knaapje van amper 18 op mijn benen stond te trillen en ik plaste bijna in mijn broek. Een van de Moffen doorzocht mijn nachtkastje en vond daarin mijn algebra schoolschrift. Dat heeft me eigenlijk gered, want hij werd zo in beslag genomen door de algebratekens, waarvan hij dacht dat het een gecodeerde boodschap was, dat hij niet verder zocht en dus ook mijn revolver die achterin het laatje lag niet vond.

De Moffen namen me mee naar het politiebureau van Loosduinen en werd duchtig aan de tand gevoeld. Later werd ik samen met anderen overgebracht naar de gevangenis van Scheveningen, ook wel het Oranjehotel genoemd. Voor de poort van het Oranjehotel schopte zo'n kleine rotmof me ondersteboven. Misschien omdat ik van alle gevangenen het meest op een Jood leek. In het Oranjehotel werd ik urenlang ondervraagd, maar bleef alles ontkennen, ik wist niets van de ondergrondse, niets van onderduikers, helemaal niets. Ondanks dat er geen greintje bewijs tegen me was, werd ik toch naar kamp Vught gestuurd.

Na zijn vrijlating keerde hij terug naar zijn knokploeg, die naar Rotterdam was verhuisd. Tegen de bevrijding zat hij bij de Speciale Brigade, en later nog bij de Stoottroepen.

Ab Jüdel vertrok in 1946 naar Suriname. Hij werd journalist en vertegenwoordiger van het Algemeen Nederlands Persbureau (ANP). Later werd het ANP kantoor omgedoopt in Surinaams Nieuws Agentschap (SNA) en werd hij daar directeur.

In Suriname werd Ab Hoofdkwartierscommissaris en was sponsor van de drumband van de Padvinderij. Zijn twee zoons en een neefje werden welp. Groep 16 werd naar hem vernoemd, de HKC Judellgroep. Hij ontving prinses Beatrix bij een bezoek aan Suriname.

Ab was ook betrokken bij de oprichting van de Bevrijdingsraad van Suriname, die na de Decembermoorden van 1982 werd opgericht onder leiding van Chin A Sen. De raad nam sterk stelling tegen de dictatuur van Bouterse. Zijn strijd tegen het regime van Bouterse maakten hem in brede kring zeer geliefd en werd hij beschouwd als de grote inspirator achter het herstel van de democratie en de mensenrechten in Suriname, het land waar hij sedert 1946 woonde. Na de onafhankelijkheid kreeg hij de Surinaamse nationaliteit.

Ab Jüdel is overleden op 21 november 1983 in Den Haag.

Hij werd Officier in de Orde van Oranje Nassau en kreeg het Nederlands Oorlogsherinneringskruis en het Verzetsherdenkingskruis.

Meer informatie

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, jrg 24, 1938, no. 1, 1938 » 1938-01 - Pag. 23 | Delpher](#)

[Nederland in de Tweede Wereldoorlog - Ab Judell verzet in Den Haag en Rotterdam \(tweede-wereldoorlog.org\)](#)

[Ab Jüdel - Wikipedia](#)

[Ab Jüdel \(Castricum, 15 juni 1925 - Den Haag, 21 november 1983\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Jüdel, Albert Justus Maurits "Ab" - TracesOfWar.nl](#)

Informatie Frank Judell sr (zoon van Ab), mei 2024

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.